

Jak se chovat v lese

Máme štěstí, naši republiku pokrývají lesy z jedné třetiny. Můžeme si je užívat při procházkách, na pochodech, při cyklovýletech, sbírat v nich jahody a houby. Ale je nezbytné dodržovat určitá pravidla, abychom je neničili.

Šlapu si, ani nevím jak

Pokud se zrovna nenacházíme v národním parku, kde jsou přísná pravidla pohybu, můžeme les pěšky křížovat i mimo značené cesty. Ale pozor, ať se neztratíte, pokud konkrétní les neznáte dobře! Některé lesy i nedaleko měst jsou pořádně rozlehlé. Skaut si nejspíš poradí, my ostatní alespoň **mějme na paměti, že silnice, pokud na ni narazíme, vede z jedné obce do druhé, stejně tak elektrické dráty.** A samozřejmě v dnešní době si můžeme zapnout navigaci, ovšem v místě musí být signál.

Cyklisté a jezdci na koni

Ti mohou v lese jezdit jen po vyznačených trasách. Marná sláva, kdyby to měli dovolené, mohli by poškodit povrch půdy a poničit malé stromky a kořeny velkých stromů. Kromě toho je to nebezpečné, snadno se například můžeme zamotat do šlahounů ostružin, najet na kámen, spadnout do nějaké zarostlé prohlubně a zranit se.

Motorová vozidla ne!

Respektujme prosím na kraji lesa značku zákaz vjezdu. **Jezdit do lesa auty, na čtyřkolkách či motorkách a stát tam s nimi je přísně zakázané.** Lesní cesty jsou vybudované pro práce v lese a také pro zdravotníky a hasiče v případě nějaké havárie, požáru lesa a podobně. Hluk dopravních prostředků děsí zvěř, která v lese žije. Zároveň si připomeňme, že se v lese nekřičí!

Pes ano, ale...

Samozřejmě pes do lesa může, ale musí být veden na vodítku. Volně pobíhající pejsek také ruší a stresuje zvěř. Zvláště lovecká plemena snadno chytí stopu a běží po ní kilometry. Nám pak nezbývá než dlouhé minuty zůstat na místě a čekat, jestli se pes zas vrátí zpět. Zvěř se může stresovat i několik dní starou pachovou psí stopou, a to pro ni může znamenat smrtelné nebezpečí. Hlavně v době kladení mláďat a v zimě.

Člověk a lesní zvěř

Když narazíme na malé srnče nebo zajíčka, nikdy je neberme do rukou, ale potichu odejděme. Nejsou opuštěná, to jim jen rodiče shání potravu. Záchrané stanice živočichů jsou na jaře přeplněné mláďaty, která lidé v dobré víře naprosto zbytečně přinesli z lesa.

Když se potkáte s divočkem, nepanikařte. Pokud mu nic neuděláte nebo jej nevylekáte, jen tak nezaútočí. Při setkání s ním naopak **vydávejte hlasité zvuky, tím ho zastrašíte a on odejde. Pokud však ale půjde o bachyni s mláďaty, co nejrychleji se vzdalte nebo vylezte někam, kam se nedostane.**

Zmije obecná patří mezi kriticky ohrožené druhy a vyskytuje se zřídka. Její uštknutí nás však nezabije, problém může mít jen zcela malé dítě nebo nemocný dospělý. **V případě uštknutí hlavně jed nevysávejte ústy a nevymačkávejte z místa poranění.** Hadům vadí hluk, proto když se s ním setkáte, začněte pořádně dupat nohama.

Co si z lesa můžeme odnést?

Nashírat si můžeme houby, lesní jahody, borůvky, maliny a ostružiny. Ale pozor, jen pro vlastní spotřebu, ne na prodej. Kdybyste je chtěli prodávat, musíte mít povolení od vlastníka lesa. **Striktně je zakázáno z lesa odnášet nalezené paroží a vejce ptáků.** U hub se obloukem vyhýbejme těm chráněným, s mimořádně ceněným hřibem královským je možné si odnést z lesa až padesátitisícovou pokutu.

A jak to s dřívím na pálení? Mějme na paměti, že **zlodějem v lese je každý, kdo si z lesa odnáší větší kusy dříví, než jsou například spadané, na zemi ležící suché větvičky a větve, tedy klest**

Táboření v lese

České zákony umožňují v přírodě volně přespát. Má však jít o jednorázové přespání bez znaků dlouhodobějšího pobytu. Příkladem takového nocování je položení karimatky a zalehnutí v tzv. žďaráku či přespání v hamace. Ráno by ale na místě nemělo být po našem pobytu ani památky.

Vícedenní pobyt na jednom místě, kde si postavím stan, vykopu latrínu a založím ohniště, je na většině míst zakázáno, případně k němu musíte mít souhlas majitele pozemku. Existují ovšem povolená tábořiště.

Oheň můžeme rozdělat ve vzdálenosti nejméně 50 metrů od okraje lesa, nikdy ne blíže nebo v lese. Rozšířením požáru by mohly vzniknout nedozírné škody. V lese samotném mohou na jaře oheň založit jen lesní dělníci, kteří v té době pálí klest po těžbě stromů. Každý takový oheň však musí být předem nahlášený hasičům.

Nepořádek ne!

Také vás rozčílí, když narazíte v lese na odhozenou plastovou láhev, papírový obal od sušenek, plechovku od piva? Ten papír se rozloží za 4 měsíce, ale plechovka za 50 let, stejně tak žvýkačka, „petka“ za 100 let, sklo a polystyrén nikdy!

Proto nebudme jako ti, kterým na budoucnosti nezáleží. Biologický odpad, např. slupku od pomeranče, banánu, ohryzek od jablka, skořápku od vajíčka, pečlivě zahrabejme do lesní půdy, tam je zpracují její miniaturní obyvatelé. **Nerozložitelný odpad však z lesa odnesme nebo jej vhodíme na vyhrazených místech do koše.**